

[Ømann.]

med et merprovenu på 40 mill. kr. Det er jo det, der på halvårsbasis kommer ud af at opretholde fordoblingen af stempelafgiften.

Så vidt jeg erindrer, er der partier her i salen, der har besvaret sig meget kraftigt over, at denne fordobling ikke afskaffes, og så vidt jeg erindrer, er der også nogle af disse partier, som for tiden er i regeringen. Det har de nu været i mere end et år, så synes jeg nok, der kunne være anledning til, at de fik et af deres hedeste ønsker til at gå i opfyldelse, nemlig ved at afskaffe denne fordobling. Men det er altså ikke sket.

Med hensyn til dette merprovenu på de 40 mill. kr., ja, så har jeg det synspunkt — og jeg mener, det stadig væk er rigtigt under hensyn til beskæftigelsessituationen — at skattetrykket i det hele taget er for kraftigt, fordi det opretholder det, der fra visse sider kaldes en passende arbejdsløshed. På den anden side er jeg ikke fanatisk i retning af at gøre stempler billigere, så jeg er til at snakke med, hvis der er andre områder, hvor man vil foretage en tilsvarende nedsættelse på 40 mill. kr. Der er jo områder nok, der trænger til en nedsættelse. Jeg skal pege på en række af punktafgifterne, øl, cigaretter og restaurationsskat, som man for tiden diskuterer. Der er også disse irriterende småafgifter på papir og pap, glødelamper osv. Ud fra det synspunkt synes jeg, det ville være mere rimeligt at henvise dette forslag til det siddende afgiftsudvalg. Der kunne man passende afveje, hvad det er, man vil give til gengæld for en stemme for disse 40 mill. kr. i merprovenu.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Der skal ikke være nogen tvivl om, at regeringen har ønsket og ønsker en revision af denne lovgivning, og den kommer jo også. Hr. Ømann har ret i, at de nuværende regeringspartier tidligere har givet udtryk for ønsker om en revision. Vi havde selvfølgelig gerne set, at man kunne have gennemført ordningen fra 1. april, men af de grunde, der er nævnt, kan det altså ikke ske, og jeg takker for den forståelse, der fra ordførernes side er givet udtryk for med hensyn til, at vi opretholder den nuværende ordning, indtil den nye kan træde i kraft.

Spørgsmålet om gruppelivsforsikring vil

jeg gerne drøfte i et udvalg, hvilket jeg forstår der bliver tale om. Jeg skal selvfølgelig ikke tage stilling til, hvilket udvalg det skal være, det er jo folketingets sag at afgøre dette, men jeg kan give tilsagn om at komme til stede og drøfte spørgsmålet. Et videregående tilsagn kan jeg ikke give i dag. Vi må selvfølgelig se på, hvorvidt en fritagelse på dette område kan få konsekvenser andre steder, hvor der i fremtiden må ske en fritagelse, men jeg er indforstået med, at drøftelsen finder sted i udvalget.

Til hr. Ømann skal jeg blot sige, at det ville ligge mig fjernt at opfordre hr. Ømann til at deltage i eller stemme for noget umoralsk. Det er dette forslag jo heller ikke. Det er en fortsættelse af den eksisterende lovgivning, indtil vi kan få en anden og en bedre, og en egentlig finansiell debat skal vi vel ikke have ved denne lejlighed — det bliver der jo andre lejligheder til i løbet af næste måned. Men derfor ville jeg altså mene, at det må være rigtigst, at vi opretholder ordningen, således som det er foreslået her, indtil vi kan få den forbedring, som vi alle ser hen til, fra 1. oktober.

Egon Jensen: Jeg takker den fungerende finansminister for det modererede svar. Den fungerende finansminister kan selvfølgelig ikke vide, at vi har drøftet sagen noget med den desværre sygemeldte finansminister, og at vi i udvalget har bedt om at få et ændringsforslag gående ud på, at gruppeliv bliver fritaget fra 1. april, og forudsætningen for, at vi kan være med, er, at gruppelivsforsikring fritages.

Ømann: Når vi behandler udgiftsforslag her, plejer vi at drøfte, hvordan man nu også kan dække udgifterne. Jeg synes det er fornuftigt, når der her er et forslag om, at man skal kradse 40 mill. kr. ekstra ind i en afgift, at man tilsvarende spørger finansministeren, hvad han skal bruge disse 40 mill. kr. til.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Ja, det er hr. Ømann da aldeles berettiget til at spørge om, og det skal vi også nok komme ind på; jeg har altså blot syntes, at disse finansielle ting — det er jo dér hr. Ømann selv mener det hører hjemme —